

Det, jeg spurgte statsministeren om, var jo ikke, hvad man ønskede at fremme – dér tror jeg at Powell og Bush er på linje – jeg spurgte til den aktuelle situation, og der hørte jeg statsministeren sådan, at statsministeren lægger sig fuldstændig på Bushs linje, nemlig at sikkerhedssituationen er på vej til det bedre.

Det kan jeg simpelt hen ikke få til at passe sammen med de daglige billeder, og der vil jeg godt spørge statsministeren: Er det statsministerens opfattelse, at vi sikkerhedsmæssigt bevæger os i en situation, der forbedres, eller i en situation, der forværres?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nu bruger hr. Villy Søvndal jo det gamle trick med at fordreje, hvad jeg rent faktisk har sagt. Jeg har jo ikke stået og sagt, at sikkerhedssituationen er blevet bedre – tværtimod; jeg sagde, at den er blevet værre.

Men jeg sagde, at det ikke må overskygge, at der altså er en række andre ting, der faktisk går i den rigtige retning, bl.a. at der altså er en selvstændig irakisk regering, at man arbejder frem mod afholdelse af demokratiske valg, og at der har været afholdt lokale valg – i øvrigt i god ro og orden. Men jeg føjede så til: Det hører man bare ikke så meget om. Sådan er mekanismen jo.

Nu forbyder forretningsordenen jo mig at stille spørgsmål, men hr. Villy Søvndal prøver at fremstille det, som om jeg tog parti for den ene frem for den anden af de to amerikanske politikere. Jeg sagde netop, at jeg slet ikke så nogen uenighed mellem dem.

Hr. Villy Søvndal må jo have overset, at udenrigsminister Powell har sagt, at da situationen er forværret, må vi styrke vore bestræbelser på at nedkæmpe oprørsgrupperne. Jeg ved så ikke, om hr. Villy Søvndal er enig med udenrigsminister Powell i, at man skal styrke bestræbelserne på at nedkæmpe oprørsgrupperne.

Villy Søvndal (SF):

Jeg er helt enig med statsministeren i, at forretningsordenen ikke tillader mig at besvare spørgsmål, men at *stille* spørgsmål – ellers bliver jeg jo standset af formanden.

Så jeg vil gentage mit spørgsmål: Hvordan kan statsministeren få sig selv til at beskrive det sådan i en situation med stadig flere dræbte?

Kl. 13.50

Vi ved ikke med sikkerhed, hvor stort tallet er. 20.000 er det formentlige tal i det svar, jeg har fået fra statsministeren. Måske er det 30.000 civi-

le uskyldige irakere, 30.000 mennesker, kvinder, børn, helt uskyldige mennesker, der er dræbt i en krig, der havde forkerte begrundelser. Det var det, vi var rundt om i det forrige spørgsmål. 30.000 uskyldige mennesker, der har fået deres liv revet væk.

Så siger statsministeren, at der er håb om, at valgene vil blive gennemført med succes. Hvor har statsministeren det fra? De undersøgelser, der er lavet, viser, at stadig færre irakere giver udtryk for, at de vil stemme. Andelen er faldet fra godt 80 pct. til nu godt 60 pct. Hvad bygger statsministeren sin optimisme på?

Jeg forstår godt, at det er svært for statsministeren, men ville det ikke være klogt at lægge lidt distance til statsministerens bedste ven Bush i den nuværende situation?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Må jeg minde om, hvad udenrigsminister Powell har sagt, men lige allerførst sige: Jeg har jo overhovedet ikke udtalt mig om, at sikkerhedssituationen er tilfredsstillende – tværtimod. Jeg synes, den er stærkt utilfredsstillende, absolut. Jeg er faktisk enig med udenrigsminister Powell, som siger, at de der oprørsgrupper er fast besluttet på at sabotere det planlagte valg. Det var jo det, udenrigsminister Powell sagde. Og det er netop, hvad vi ser: Efterhånden som vi nærmer os demokratiske valg, er der ekstremtistiske oprørsgrupper, som vil prøve at sabotere det, for de ønsker ikke demokrati i Irak. Og derfor ser vi den der uro.

Men så siger udenrigsminister Powell, at da situationen er forværret, må vi styrke vore bestræbelser på at nedkæmpe det.

Jeg må jo opfatte det sådan, at hr. Villy Søvndal i dag har erklæret sig enig med udenrigsminister Powell i, at man skal styrke indsatsen for at nedkæmpe oprøret. Det er da en interessant oplysning.

Formanden:

Så er det hr. Søren Søndergaard som medspørger.

Søren Søndergaard (EL):

Statsministeren erkender nu, at sikkerhedssituationen i Irak er stærkt foruroligende. Jeg tror, det var det udtryk, statsministeren brugte: stærkt foruroligende.

Så meget desto mere undrede det jo en at høre statsministerens åbningstale i går, hvor der ikke var et eneste ord om situationen i Irak. Der